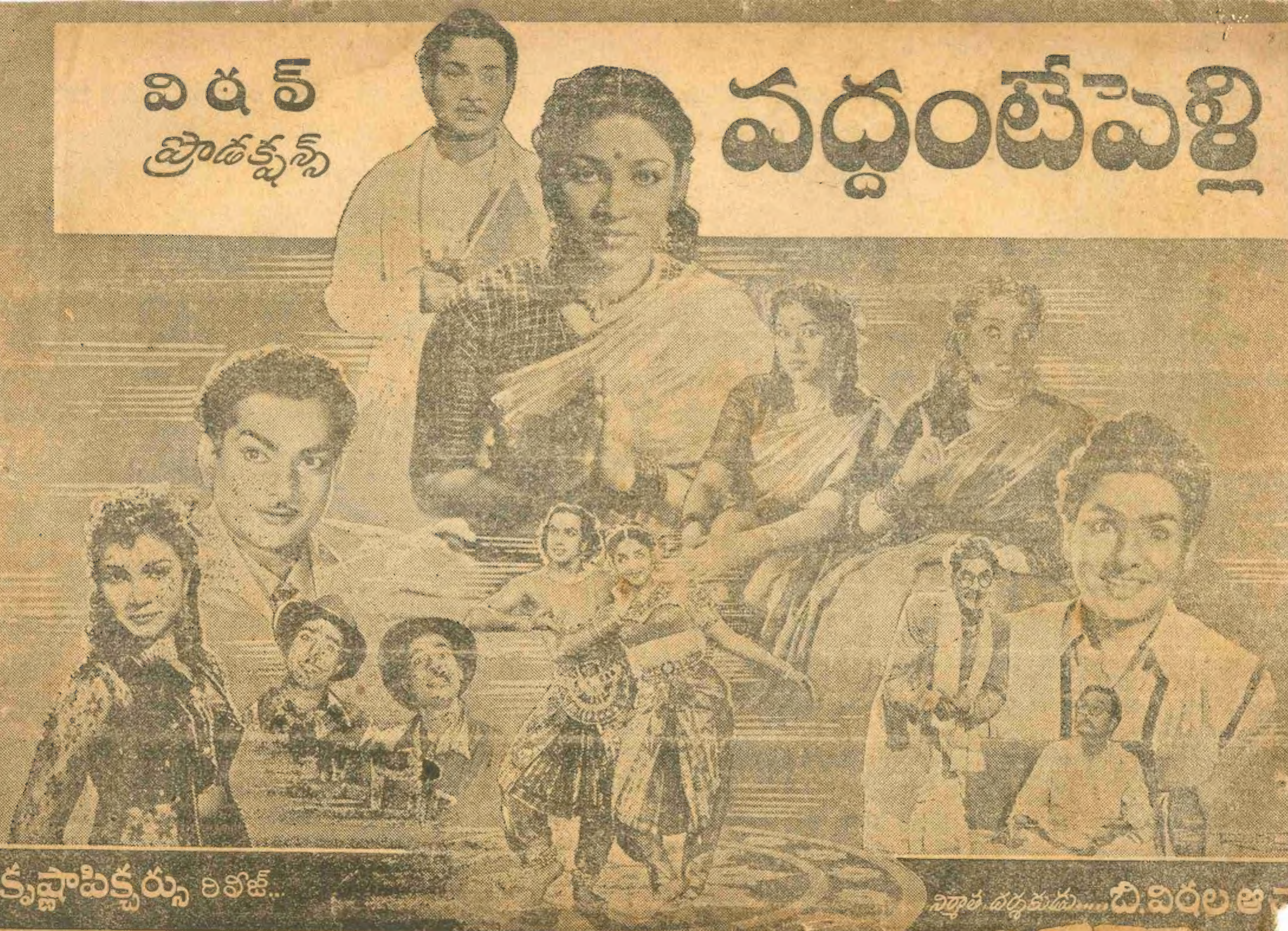

వి డ్ థ్
ప్రొడక్షన్స్

వద్దంటే వెళ్లి

శ్రీ కృష్ణాపిక్చర్స్ పివోజ్.

నిర్మాత: పర్వతరాజు... ది.విద్యుల ఆ

కథ : పురుషోత్తంగాడు సంపన్న గృహస్థు, సహృదయుడు. కాని గయ్యాళిభార్య భగీరథమ్మ, పెంకికూతురు విద్యలవల్ల ఆయనకు మనశ్శాంతి లేదు. స్త్రీ స్వాతంత్ర్యమంటూ కట్టుకున్న భర్తకు విడాకులిచ్చి, విచ్చలవిడిగా తిరిగే లలిత, విద్య ప్రాణస్నేహితురాలు. వాళ్ళిద్దరూ కలసి మగజాతిని యెదిరించి అబల - సబలే నని నిరూపించడలుచుకున్నారు.

పురుషోత్తం తమ్ముడు కొడుకు సుందరం చాలా మంచి వాడు. చిన్నతనంలోనే తల్లి, తండ్రి గతించటం వలన పురుషోత్తంగారే అతన్ని పెంచి, పెద్దవాణ్ణిచేసి చదువు చెప్పించి వివాహం చేశారు. సుందరం భార్య గౌరి ఉత్తమ యిల్లాలు. విద్య లలితతో చేరుట వలన, తమ వంశానికి కళంకం తప్పదని గ్రహించిన సుందరం పెదనాన్న కావిషయం తెలిపాడు. ఆ కారణంగా విద్య, భగీరథమ్మలు సుందరాన్ని గౌరిని అవమానించి, యింట్లోనుండి తరిమివేశారు. ఇదంతా కళ్ళారా చూస్తున్న పురుషోత్తం భార్యనోటికి వెరచి, యేమీ మాట్లాడలేకపోయాడు. యజమాని లోలోపల పొందుతున్న బాధను వసిగట్టిన ఆయన గువస్తా హనుమంతయ్య, తల్లి కూతుళ్ళకు గుణపాఠం చెప్పటానికి నిర్ణయించాడు. పెళ్ళి ససేమిరావద్దనే విద్య, సంగీతం నేర్చుకొని సినిమాస్టూరే పోవాలని తలచింది.

ఆమెకు సంగీతం నేర్పటానికి పంతులుగారిని వెదికే బాధ్యత హనుమంతయ్యపై పడింది. సాటివాడు, నిరుద్యోగి అయిన పశుపతికి చెప్పవలసినవి నాలుగూచెప్పి, విద్యకు సంగీతం చెప్పటానికి కుదిర్చాడు. సంగీతపాఠం కాస్తా యింగితాలు తెలుసుకోవడానికి దారిచూపింది. పురుష ద్వేషైన విద్య, స్త్రీ ద్వేషిగా నాటకమాడుతున్న పశుపతి 'నువ్వెంతంటే నువ్వెంత'ని వాడులాడుకున్నారు. విద్యలో అహంకారం చెలరేగింది.

అసలు పెళ్ళి చేసుకోనని తొడలు చీచిన పశుపతిని పెళ్ళి చేసుకొని, యేడ్పించాలని తలచింది. తల్లిని ఒప్పించి పశుపతిని వివాహమాడటానికి తయారైంది. హనుమంతయ్య పన్నాగంలో భాగస్వామైన పశుపతి వద్ద వద్దంటూనే 'వద్దంటే పెళ్ళి' చేసుకున్నాడు. పురుషోత్తం హనుమంతయ్య తెలివి తేటల్ని ప్రశంసించాడు. అయితే అల్లుడి సంసారజీవితం నరకమైందని తెలిసి, కూతురును మందలించాడు. తండ్రి అని కూడా లేకుండా విద్య పరుషంగా మాట్లాడింది. మళ్ళీ హనుమంతయ్య బుర్రకు పనితగిలింది.

ఉన్నట్టుండి ఒకరోజు పురుషోత్తం మాయమయ్యాడు. నరకమైన యింట్లో కుమిలేకన్నా చచ్చిపోవడం నయమని. అందుకై తను ఆత్మహత్యచేసుకోబోతున్నానని జాబువాశాడు.

ఇంటిల్ల పాదీ బావురుమన్నారు. సమయానికి అప్పటిర్చని
కారణంగా ఆస్తిపాస్తుల్ని జప్తు చేస్తున్నామంటూ మార్వాడీ
తయారై విద్య, భగీరథమ్మలను కట్టుకుడ్డలో బయటకు పంపాడు.
వేరే గతిలేకపోవడంవల్ల వారిద్దరికి పశుపతి పాతకొంపే
గతైంది. అయినా విద్య తన మనస్సును మార్చుకోలేదు.
భర్తతో పోట్లాడి, స్వతంత్రంగా బ్రతగ్గలనంటూ యింట్లోనుండి
వెళ్లిపోయింది.

పురుషోత్తం యింట్లోనుండి బయటకు వచ్చిన గౌరీ -
సుందరాలను కష్టాలు ఒకదాని తర్వాత ఒకటిగా యెదుర్కో-
సాగాయి. లలిత వారిపాలిట దుష్టగ్రహమైంది. ఆమె వలలో
పడి నాశనమవుతున్న తన యజమాని రఘునాథకు నిజాన్ని
విన్నవించటం వలన సుందరం ఉద్యోగం పూడిపోయింది.
అయినా ఆదర్శసతియైన గౌరీ భర్తకు ధైర్యంచెప్పి, ఆకస్మాత్తు
చిరునవ్వుతో స్వీకరించింది.

లలిత జగదీష్ సాగిస్తున్న ప్రేమకలాపాలు కళ్ళారా
చూచి, ఇద్దరినీ మెడబట్టి వీధిలోకి నెట్టాడు. తనను ఉద్ధరిస్తాడని
తలచిన లలితకు జగదీష్ అరచేత వైకుంఠం చూపాడు. ఆమె
య్యనాన్ని, అందాన్ని పీల్చి పిప్పిచేసి గుమ్మం చూపాడు.
లలిత పిచ్చిదై బజారుపాల్గైంది.

ఉద్యోగావ్యవహారో విసిగి వేసారి, నిస్పృహతో తిరిగి
వస్తున్న సుందరం రఘునాథ్ నడుపుతున్న కాకుక్రింద ప్రమాద
వశాత్తు పడ్డాడు. అతని కాలు విరిగింది. ప్రాణాన్ని రక్షించ
డానికి కాలు తీసివేశాడు. ఈ విషయాన్ని రఘునాథ్ వల్ల విని
గౌరీ కుప్పగా కూలిపోయింది. భర్తకు జరిగిన ప్రమాదాన్ని
స్వార్థంకోసం వినియోగించాలని తలచిన రఘునాథ్ కు నారీ
త్వంలోని పవిత్రత బోధపరిచింది. రఘు పశ్చాత్తాపం చెంది
ఆమెను తన సోదరిగా స్వీకరించాడు.

ఏకాకై వీధిని వెళ్ళుతున్న విద్యను జగదీష్ తన వలలో
చిక్కించుకోవాలని ప్రయత్నించాడు. ఆమె యెదురు తిరు
గగా బలవంతం చేయబోయాడు. ఈ విషయం తెలుసుకున్న
సుందరం, రఘునాథ్ లు జగదీష్ కు దేహశుద్ధిచేసి విద్యను
రక్షించారు.

సుందరంపై జగదీష్ పగబూనాడు; అతన్ని సర్వనాశ
నం చేయాలని సంకల్పించాడు. సుందరాన్ని మంచి మాటల్లో
వశం చేసుకొని గౌరీ - రఘునాథ్ లపై అపవాదు వేశాడు.

సుందరం యదార్థాన్ని తెలుసుకోగల్గాడా? ఉత్తమ యిల్లాలు గౌరీ
గతేమైంది? విద్య సుసారం చక్కబడిందా? పురుషోత్తం యేమయ్యాడు

పాటలు

రచన : శ్రీరామచంద్.

నేపథ్యం : సుశీల.

దేవదేవి గౌరీ వరమియవే
శ్రీలోకమాత దయ, నీరాజనాల గైకొనవే||
విమలచరిత పావనీ
కామిత ఫలప్రదాయిని
శివరాణిదేవి ఓ జననీ
నైలజ మము పాలింపవే ||దేవ||
చల్లనితల్లి, కల్పగవలి
ముల్లోకాలను యేతేతల్లి—
అంగన కంకణ శోభవే
మంగళ సూత్రపు మహిమవే
మా, కాంతల జీవిత పెన్నిధి నీవే
శాంతి నొసగి కాపాడవే ||దేవ||

రచన : శ్రీరామచంద్.

నేపథ్యం : రాజి.

రావో రావో ప్రియతమా
నీవూ నేనూ సరిసుమా
సరసాల తేలిపోదాము రావో ||రావో||
నా వన్నె కనుల కనవోయి
ఈ కన్నె మనసు పెన్నోయి
చిరుగాలి వీచె మది హాయి

విరిమల్లి విరసె సోగసోయి—

జాగేల న్యాయమా
పూతేనె క్రోలుమా ||రావో||

ఇది మంచి సమయము వేగ
మది పిలచె ముదము చెలరేగ
నా వలపు వయసు నీవేగ
మన మనసు మనసు ఒకటేగ
ఈ నాడు నీదెరా
మరి రాదు రాదురా ||రావో||

మోహాలు నిలచె నీమీద
స్నేహాలు కలుప రాదాద
రాగాల పిలుపు వినలేద
నీ కేల అలుక నాచిద—

వయ్యారి భామణో
సయ్యాట లాడుమా—||రావో||

రచన : శ్రీరామచంద్.

నేపథ్యం : పి. బి. శ్రీనివాస్.

సాకీ : దేశ దేశాలు తిరిగి తెలుసుకొన్నానయ్యా,
తిరుపతి వెంకటరమణా—
ఏదేశ మేగినా యేముంది వింత శ్రీజాతిదేవిత
విశ్వదాభిరామ వినురవేమ—

పల్లవి: ఏనోట విన్నా ఏచోటకన్నా
 ఈనాటి ఆనాటి స్త్రీమాటె ఆన్నా
 నాటికి నేటికి వంతెలేదన్నా
 ఆనాటి స్త్రీలే యెంతో మేలన్నా—
 ఆడది ఆనాడు అతిపూజ్యవల్లి
 నడతలా శీలాన్ని నమ్మినతల్లి
 పాపపు భీతి మాయని నీతి
 పతినే పూజించు పావనమూర్తి
 అందం చందం నిర్మలహృదయం
 అందాన్ని మించిన అత్త సౌందర్యం—||ఏచోట||

ఆడది యీనాడు పోకులగూడు
 కంటికి జోడు కాలికి జోడు
 జటలే యెండు మాటలదండు
 రూపమె గండు కోపము మెండు
 ప్రేమలు చదువుతు పుట్టారంట
 పడతితో పడలేము యీనాడు తంట ||ఏచోట||

ఈనాటికన్న ఆనాడె మిన్న
 ఈనాటి స్త్రీలు బూటకమన్నా
 మేలిమి బంగారు జలారు ఆనాడు
 కలుపూ రంగుల పూతే యీనాడు

నాటికి నేటికి వంతెలేదన్న
 ఆనాటి స్త్రీలే ఎంతో మేలన్న—||ఏచోట||

రచన: కృష్ణమూర్తి.

సేపధ్యం: జిక్కి.

వలచిన వలపే పూయగా
 కలసిన చెలిమే హాయిగా||
 ఈడూ జోడూ యింపుమీరగా
 ఆడీ పాడీ జంటచేరగా
 గాఢానురాగా లింపారగా
 ఈడేరగా కోరికల్ తీరగా
 నేడే సుధాధారలే జాడగా పారగా హాయిగా ||వ||
 రోజావీడి కన్నుగీటిరా
 రాజారారా నిన్నుకోరెరా
 చేజారునేమో జాగేలరా
 రాజాలదీగోజు యీమోజురా
 ఈ జాలమే చాలురా ఏలరా చాలురా ఏలర ||వల||

రచన: శ్రీరామచంద్.

సేపధ్యం: పితాపురం నాగేశ్వరరావు.

వద్దు వద్దు వద్దు వద్దయ్యా
 ఈ మొద్దుపిల్లను పెళ్లియాడిన నోటదుమ్మయ్యా||
 నారిజన్మే యెత్తివచ్చిన మహమ్మారీ మాటకారీ
 పిల్లకాదిది గండుపిల్లేగా - నీమీద ఆన

చండికా యిది మొండి బండేగా—||వద్దు||
 హద్దుమీరిన అడవి మర్యాదలేనీ పాడవి
 మొద్దుబారిన పెంకిపిల్లయ్యా ఓ అంజనేయా
 బుద్ధిమారని తద్దినంబయ్యా—||వద్దు||
 నాతి దానిది కోతిమనసు, పొత్తుకుదరదు నాకుతెలుసు
 చిత్తు నేనూ దానిముందయ్యా వీరాంజనేయ
 పెండ్లియాడిన నోట దుమ్ముయ్యా ||వద్దు||

రచన : శ్రీరామచంద్.

నేపథ్యం : నాగేంద్ర.

తెలియును యీ నీతి,
 ఓ భారత నవయువతీ
 అనుసరించుమా ఆర్యసంస్కృతి
 విని శుభపడుమా సుమతీ ||తె||
 నారి పురుషుని నిరసంపదయే
 సర్వధర్మముల సమభాగినియే
 దాసికాపు వినుమా గృహలక్ష్మీ నీవెనమ్మ
 దేవి నీదు జన్మ లోకపూజ్యమమ్మా—
 సంసార మనెడి నాక
 సన్మార్గమందు నడువగా
 చుక్కానివి నీవేనే
 నిక్కువ మిదియేనే—
 అవిటివాడె అయినా పతి పరమమూర్తుడైనా

అతడె సతికీ యిల దైవం
 అతని నేవే సతిధర్మం—||

రచన : శ్రీరామచంద్.

నేపథ్యం : రాణి.

మొరాలించవమ్మా నిరాశచేయకమ్మా
 పరాశ క్తి పరాత్పరి బిరానజోవుమా||
 అమ్మ నీదు నామస్మరణ దివ్యఘోషణ
 నమ్మియున్న చెదరునమ్మ సకలవేదన
 అంబ నీదు పాదములను శరణు అంటినే
 శాంభవీ శంకరీ కరుణచూపవేలనే ||మొక||
 చేరపకమ్మ నా నుదుటి పనుపకుంకము
 నిలప రమ్మ నానిధి ముత్తైదు భాగ్యము
 ప్రాణనౌక జలధిలోన జలదరించేనే
 మునగనీక దరినిచేర్చు దయాశీలదేవి ||మొర||
 భ క్తి అనెడి యీ శ క్తి మమీమకు సాక్షిగానురమ్మా
 భక్తురాలను దిక్కునీవేనే రక్షనింపరమ్మా
 ముక్తిదాతవే మనసుమీర పతిభీక్షునియవమ్మా—||

రచన : శ్రీరామచంద్.

నేపథ్యం : జమునారాణి.

కాలమంత మారిపోయె
 లోకమంత రోసిపోయె
 ప్రేమలత వాడిపోయె తస్సదియ్య

ప్రేమలత వాడిపోయె తస్సదియ్య.—||
 మగవారి వలపుల నమ్మరాదు
 మగువలు మనస్సును అమ్మరాదు
 అమ్మతోడు నమ్మరాదు అమ్మరాదు ||కాల||

(ప్రేమికుడు ఏమంటాడు!)
 నీవు లేక నేలేను ఓలేమా!
 నీవుంటే నా బ్రతుకు స్వర్గ సీమా||
 (అని వలలో వేసుకుంటాడు...)
 తొలినాటి ప్రేమా ఇలవేల్పు భామా
 చెలి యిదె వినుమా మోహమదె కనుమా
 మలినాడు వేరూ మోజులుతీరు
 తూలనాడి విడచి పోదురు—||కాల||

చాకబారు ప్రేమే బజారుపాలు
 చీకుచింత యేకమై కన్నీరు రాలు
 మారిపోవు రూపము మానిపోదు గాయము
 తారుమారె కర్మము తప్పదిక వోకము—

పతిని వదలి పతితనెతి వెతలపాలైపోతినే అనాధురాలైపోతినే
 ఓరిబ్రహ్మ నాదుకర్మ యేమిరాత రాసినావో
 నాదు బ్రతుకు బండబారనే గుండె పుండె మండెనే

(అందుకే నా మాట వినండి)
 భక్తే దైవము - గృహమే - స్వర్గము - నారి కదేధర్మము
 ఇది నమ్మిననారికే సుఖము—||కాల||

అ తి త్వ ర లో !

కాసీనాథ్ ప్రొడక్ష్‌న్స్ వారి మహత్తర పౌరాణిక కళాఖండం :

శ్రీ రా మా ం జ నే య మ యు ధ్ధ ం

శ్రీరంజని, నాగయ్య అమర్ నాథ్, గౌరీనాథశాస్త్రి, లింగమూర్తి, సూరీబాబు, రఘురామయ్య, సూర్యకళ.

తా రా గణం

అమర్ నాథ్

చలం

సి. యస్. ఆర్.

రమణా రెడ్డి

పేకేటి

రాజనాల

శ్రీరంజని

కృష్ణకుమారి

గిరిజ

రమాదేవి

★

నృత్యములు :

గోపీ కృష్ణ డి. ఇ. వి. సరోజ

సాంకేతిక నిపుణులు

దర్శకత్వము : బి. విఠలాచార్య

మాటలు, పాటలు : శ్రీరామ్ చండ్, కృష్ణమూర్తి

సంగీతదర్శకత్వము : రాజన్ ఆండ్ నాగేంద్ర

డాన్సులు : చోప్రా ఆండ్ తంగప్పన్

అలంకరణ : హరిబాబు, భద్రయ్య, మాధవయ్య

ఛాయాగ్రహణము : యమ్. యస్, మణి

కళ : బి. సి. బాబు

సెటింగులు : సి. కుప్పస్వామినాయుడు ఆండ్ కె. శ్రీనివాసన్

నేపథ్య గీతములు :

ఘంటసాల, నాగేంద్ర, పి.బి. శ్రీనివాసన్, పితాపురం,

జిక్కి, సుశీల. రాణి, జమునారాణి.

నిర్మాణము :

వాహిని స్టూడియో